

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (голям състав) от 24 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Amsterdam — Нидерландия) — Изпълнение на европейската заповед за арест, издадена срещу Daniel Adam Popławski

(Дело C-573/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Европейска заповед за арест — Рамкови решения — Липса на директен ефект — Предимство на правото на Съюза — Последници — Рамково решение 2002/584/ПВР — Член 4, точка 6 — Рамково решение 2008/909/ПВР — Член 28, параграф 2 — Декларация, позволяваща на правилата на държавата членка да продължи да прилага действащите нормативни актове за трансфер на осъдени лица, приложими преди 5 декември 2011 г. — Късно направена декларация — Последници)

(2019/C 280/02)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Amsterdam

Страна в главното производство

Daniel Adam Popławski

в присъствието на: Openbaar Ministerie

Диспозитив

- 1) Член 28, параграф 2 от Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 година за прилагане на принципа за взаимно признаване към съдебни решения по наказателни дела, с които се налагат наказания лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода, за целите на тяхното изпълнение в Европейския съюз, трябва да се тълкува в смисъл, че декларация, направена от държава членка въз основа на тази разпоредба след датата на приемане на посоченото рамково решение, не може да породи правно действие.

- 2) Принципът на предимство на правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че не задължава национална юрисдикция да остави без приложение разпоредба от националното право, несъвместима с разпоредби от рамково решение, като например разглежданите в главното производство рамкови решения, чиито правни последици се запазват в съответствие с член 9 от Протокол № 36 относно преходните разпоредби, приложен към Договорите, тъй като тези разпоредби нямат директен ефект. Органите на тези държавите членки, включително съдебните, обаче са длъжни във възможно най-голяма степен да тълкуват националното си право в съответствие с правото на Съюза по начин, който им позволява да осигурят резултат, съвместим с преследваната от съответното рамково решение цел.

(¹) ОВ С 412, 4.12.2017 г.

Решение на Съда (шести състав) от 27 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Grondwettelijk Hof — Белгия) — Belgisch Syndicaat van Chiropraxie, Bart Vandendries и др./Ministerraad

(Дело C-597/17) (¹)

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 132, параграф 1, буква в) — Случаи на освобождаване — Медицински и парамедицински професии — Хиропрактика и остеопатия — Член 98 — Точки 3 и 4 от приложение III — Лекарствени продукти и медицински изделия — Намалена ставка — Предоставяне при интервенции или процедури с терапевтична цел — Стандартна ставка — Предоставяне при интервенции или процедури за естетични цели — Принцип на данъчен неутралитет — Запазване на действието на национална правна уредба, несъвместима с правото на Съюза)

(2019/C 280/03)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Grondwettelijk Hof

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Belgisch Syndicaat van Chiropraxie, Bart Vandendries, Belgische Unie van Osteopaten и др., Plast.Surg. и др., Belgian Society for Private Clinics и др.

Ответник: Ministerraad

Диспозитив

- 1) Член 132, параграф 1, буква в) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че не ограничава прилагането на предвиденото в него освобождаване само за доставките на услуги, извършвани от лица, упражняващи медицинска или парамедицинска професия, регламентирана от законодателството на съответната държава членка.
- 2) Член 98 от Директива 2006/112 във връзка с точки 3 и 4 от приложение III към тази директива трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която въвежда различно третиране между лекарствените продукти и медицинските изделия, предоставяни при интервенции или процедури с терапевтична цел, от една страна, и лекарствените продукти и медицинските изделия, предоставяни при интервенции или процедури само с естетична цел, от друга страна, като изключва възможността последните да се ползват от намалената ставка на данъка върху добавената стойност (ДДС), приложима за първите.